

været ualmindelig heldig ved Valget af denne Kommissions Medlemmer. De ere hver for sig Kapaciteter paa deres Omraade. Jeg har da heller ikke set nogen Kritik over dens Sammensætning; naar jeg undtager i et enkelt Blad overfor en enkelt Mand i Kommissionen. Man har anerkendt dens Medlemmer som overordentlig dygtige, og det viste sig for øvrigt, at den Kritik, der blev rejst mod et enkelt Medlem i Kommissionen, beroede paa en Misforstaaelse. Man gik nemlig ud fra, at denne enkelte Mand, en Mand ved Navn J. Andrup, var sat ind som særlig tilhørende Nordpartiet. Det viste sig imidlertid, at han havde været til Stede paa Sydpartiets Møde og havde stemt for den Resolution, Sydpartiet havde vedtaget, saa der kan da absolut ikke rettes nogen Anke mod ham i den Henseende. Jeg tror, det maa siges, at Sammensætningen af Kommissionen var god, og jeg tror, det maa siges — den Opfattelse har i hvert Fald jeg —, at Kommissionen har set ganske objektivt paa Forholdene og derudfra dannet sig en Overbevisning om Sagen.

Kommissionen har, som sagt, afgivet sin Betænkning den 24. Februar 1912, og man er fuldkommen enig med Hensyn til den Betænkning, der er afgiven. Kommissionen udtaler sig, synes jeg, med stor Sikkerhed med Hensyn til det Forslag, den fremsætter. Det viser sig, at den Frygt, der har været næret for, at Kanalen yderligere skulde udvide sig, faar Medhold af Kommissionen, Kommissionen siger: „Som Forholdene nu ere, er der al mulig Sandsynlighed for, at Kanalen yderligere vil udvide sig, og den Mulighed ligger ikke fjern, at en Udvidelse kan naa et saadant Omfang, at en Lukning formentlig vil være uoverkommelig; en Katastrofe er da uundgaaelig, og der vil kræves umaadelige Summer til Foranstaltninger, der blot i nogen Maade kunne raade Bød paa den skete Skade og hindre lignende Ulykker i Fremtiden“. Den sidste Kommission er altsaa enig med den forrige Kommission og, man kan sige, med Sydpartiet i, at som Forholdene nu ere, rumme de en meget stor Fare. Den har derfor ogsaa arbejdet hurtigt, fordi det er dens Opfattelse, hvad den ogsaa giver Udtryk, at der maa handles saa hurtigt, at hvad der skal ske, kan ske allerede i den tilstundende Sommer. Kommissionen siger, at den har forhandlet med de interesserede derovre, med Fiskere og de paagældende Landboere, og den siger, at med Hensyn til, hvad der skal

foretages i Fremtiden, ere Meningerne meget afvigende og meget modstridende. „De fremsatte Ønsker“, siger den, „falde i 2 Grupper: det overvejende Flertal har samlet sig i Ønsket om at bevare Udløbet ved Hvide Sande, dog saaledes, at Udløbet indsnævres og sikres, medens den anden Gruppe holder paa, at Udløbet ved Hvide Sande bør lukkes og et andet Udløb aabnes; hvor dette andet Udløb rettest bør lægges, derom er der stærk Uenighed; nogle ønske det nu tilsandede Nymindeløb genaabnet, andre ønske et nyt Udløb lagt ved Gødelen, atter andre ved Hegnet noget Syd for Bjerregaard, medens endelig andre igen anse en Gennemgravning ved Skodbjerge for det retteste“.

Det Forslag, Kommissionen fremsætter, er en Del af det Forslag, Ingeniørkommissionen havde fremsat, idet man tager en enkelt Del af Ingeniørkommissionens Forslag og bygger videre paa det, saaledes at det kommer til at koste noget mere, og Forslaget gaar da ud paa, at det hele vil koste i alt 994,000 Kr. Efter at Kommissionen har afgivet denne Betænkning, har Ministeriet for offentlige Arbejder fundet sig foranlediget til paa ny at henvende sig til Kommissionen for at faa at vide, hvorvidt de Foranstaltninger, som Kommissionen foreslaar, maatte betragtes som afsluttende, og dels for at faa en nærmere Motivering af Kommissionens Forslag om i Forbindelse med en Sikring af Udløbet ved Hvide Sande at foretage en fuldstændig Afdæmning af Nymindestrømmen. Derom har Kommissionen da udtalt sig, og med Hensyn til det første siges der: „Indenfor Kommissionen er der forskellige Meninger om, hvilke Foranstaltninger der bør foreslaas for at hidføre den bedst mulige Løsning af Spørgsmaalet om et Udløb fra Ringkøbing Fjord til Vesterhavet; hvilket Resultat man her vil naa til, derom kan man ikke paa nærværende Tidspunkt udtale sig. Nogle af Kommissionens Medlemmer nære den Anskuelse, at et Udløb ved Hvide Sande under den foreliggende Situation bør opretholdes, dog i tilbørlig indsnævret og sikret Skikkelse; et saadant Udløb vil dels hindre, at Vandet i Fjorden kan stige saa højt, at der kan blive Spørgsmaal om Oversvømmelser, der kunne medføre betydeligere Skade, dels bevirke, at Afvandingen fra Fjorden vil foregaa paa en efter Omstændighederne tilfredsstillende Maade; andre af Medlemmerne tør vel ikke benægte Muligheden af, at en tilfredsstillende Ordning kan hidføres ved at bevare